

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

andó
RE
ányéröl.
bírálasa.
tetteinek
nek kap-
bizottság
és meg-
OS,
ásaira
mi is csak
et veszünk.
magyar
CK
részek kifor-
tétében fül-
díg ismert
és nem drá-
kákévek.
minden fü-
hol még
et a fogyott
telje, mint
nyen és bér-
pótkövés-
ben:
táv ur.

Előzetes árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt.—kr.
Fél évre 5 " "
Negyed évre 2 " "
Egyes szám 5 kr.
A lap szellemi tartalmát illető min-
den közlemény: Nagy-kereskedésben
1864. szám. Duscsanak
ház. — a szerkesztőségbe bér-
mentve küldendő.
Előfizetheti helyben:
TELEGDÍK K. LAJOS és FIJ.
OSÁTHY KÁROLY Könyv-
kereskedésében és a kisközlő-
ségeiben KUTASI IMRE Könyv-
kereskedésében a postahivatalok
nyomdájában a postahivatalok
utján.

Hirdetési díj:
Négy sorban kétféle 5 kr.
Nagyobb terjedelmű s több soros
hirdetések alkalmával a le-
gőzebb ár ér véle. A hirdetés
Bélyegdíj minden keltés alkalmán
társáért 30 kr.
Hirdetést vagy reklámozást nem
fogadjunk, ha az a hirdetés
száma 50 krajczernál kevesebb
nyilvánul.
„Nyitár” ben megjelent közle-
mény minden példány 30 kr.
Hirdetés felvételnek a keltés
hivatkozás, KUTASI IMRE Könyv-
kereskedésében, valamint SZICH-
MÁN H. Könyv-kereskedésében is.
Nem nékiélly vagy bérmentés nélkül
beküldött levelek nem vétel-
nek figyelembe.
Kéziratok vissza nem
adók.

Dodonai válasz.

(K. B.) A régi időkben, Görögország mesés korában, midőn még más istenek uralkodtak, nagy tekintélyre tettek szert a jósdák. Ezek között leghíresebb volt a dodonai, mely különösen nevezetes volt arról, hogy kétértelmű jósolatokat bocsátott ki ezek kétféleképpen voltak magyarázhatóak, tehát az illető, a ki drága pénzért jósolatot kapott, nem vonhatta kétségbe a jósa hitét, akár jól, akár rossz szul ütött ki a jósolt.

A dodonai jósdák kétértelmű válaszához hasonlít a Tisza Kálmán válasza is, melyet a képviselőház szombati ülésén adott, a Hely és Perczel által hozzáintézett külügyi interpellációkra, — mert tetszés szerint lehet e válaszból arról háborút, akár békét következtetni, — sőt annyira hemzseg e válasz a kétértelműségetől, hogy minden pontját tetszés szerint lehet jobbra, vagy balra magyarázni.

Mindjárt az első pontban azt mondja, hogy a kormányfőnek óvatosság szoktak lenni, ha jelenlegi és jövő ténykedéséről nyilatkoznak, — e szerint ő sem foglal-kozik közelebbről az interpellációkkal, hanem általánosságban fog szólni. Holott éppen a felől kellett volna megnyugtanni az aggódo közvéleményt, hogy csakugyan fenyegete-e a háboru veszélye, vagy nem? De erre ő kegyelmessége határozott választ nem adott.

Megnyugtatóul mégis mondott annyit, hogy az egymással gyakran ellentétes hírlapi híreknek nem lehet föltétlenül hitelt adni. Ezt azonban a Tisza Kálmán figyelmeztetése nélkül is tudjuk, de arra voltak éppen kíváncsiak, mennyi igaz e hírekből, és mennyi nem?

A politikuskokat is figyelmezteti, hogy a hírekből ne vonjanak le rögtön következtetéseket, mint Hely képviselő tette. De hát midőn a monarchia sorsát kezében tartó kormányfőnek hallgatóknak, vagy olyan kétértelmű nyilatkozatokat tesznek, mint Tisza, honnan nyrtjen tájékozást a politikusi és a közönség, ha nem a hírlapokból?

Határozott feleletet csupan azon kérdésre adott, igaz-e, hogy a bécsi hadügyér katonai előkészületekre hitelt keri.

A „DEBRECZEN” TÁRCAJA.

Szőkni akarnak.

Klárának igen rossz napja van. A mama leültette maga mellé a pam-lagra és beszélni kezdett neki egyről másról. A többek között elmondotta, hogy Gyula igen jóra várt fiatal ember, a ki idovel lehet valami, a ki igen illedelmes viseli magát, a kinek jó modora van, a ki ügyes és fáradhatlan táncos — hanem „még csak jogász”. Legalább ez idő szerint semmi más, mint huszonkét éves joghallgató, a ki még az eggyéves önkéntességet sem szolgálta le.

Rátért azonban a mama a gonosz világra, amely szeret suttogni egyes emberek-ről, amelynek minden egyes alakja önző. — Elmondta hogy ez a világ azt találta ki, hogy Gyula komoly szándékkal jár a házhöz s Klára abban egyezett meg szülőivel, hogy négy-öt évig várni fog rea.

Ezek kijelentése után a mama azt is kijelentette, hogy a mai világban egy okos anyá-nak egyáltalában nem szabad leánya jövője felől könnyen gondolkodni és nem szabad oly dolgokat elutni, amelyeknek az lehet következménye, hogy a leány otthon marad és évről-évre — szemrehányást képez a mul-tért.

Tudatta Klárával, hogy igen kíváncsot az, hogy Gyula igen keveset, vagy éppen ne járjon a házhöz. Egyrészlől azért, mert minden jeles tulajdonai mellett is még most csak jogász, a kire egy okos leány éveket nem várhat; másrészlől pedig azért, mert egy bizonyos oldalról megjegyzés tétetett, melynek értelme az, hogy egy bizonyos, meg-

de az a Tisza ellenzése folytán megtagad-tatott?

Ebben — mondá Tisza — egy árva szó igaz sincsen, — s csupan ezen felé-lete szól határozottan a mellett, hogy a béke nem fog megzavartatni.

A mit szövetségeinkről mond, az nem is kétértelmű, hanem egyáltalában érthetetlen. Mert ugyan ki tudna kiigazodni az ilyen mondanásból: »Lehetet-ten be nem látni, hogy valakinek érdeké-ben kell, hogy álljon az, hogy a béke-szövetséget megzavarja, vagy legalább tag-jainak egymáshoz való bizalmát megin-gassa s az illető népekben is a tettersőt megszübbasztó nyugtalanságot teremtse?

Ugyan ki lehet az, a kinek érdeké-ben áll a békeszövetséget megzavarni? Laikus felfogásunkkal mi a muszkát tart-juk ilyennek, de ezt se mondta ki a mi-niszterelnök ur.

Oroszországnak határainkon történt s folyton történő csapat-összpontositásait nem tagadja, — de bizik az orosz császári bé-keszeretében s békés nyilatkozataiban, — és mégis kötelelességünk — ugymond — arról gondoskodni, hogy tartózkodva min-dentől, mi a provokációnak szinét visel-hetné, minden eshetőségre megtörténjék az, a mi határaink biztonsága s hadsere-günk harczképessége végett szükséges.

Eppen az iránt kívánt volna tájéko-zódni a közvélemény, mi ezójja az orosz csapat-összpontositásnak? Ezt az illetékes helyen megkérdeni — ugy látszik — mindeideig elmulasztotta a külügyminisz-terium. Most ugy áll a helyzet, hogy Oroszország mozogót nagybán, mi pedig kicsiben, — holott ha tudnók, hogy Orosz-ország ezójja a háboru: mi is gyorsan mozogótanánk s nem tennők ki magunkat az esetleges meglepetés veszélyének.

A miniszterelnök azon állítását, hogy mi nem kívánjuk »területünket barmkép-ten is nagyobbítani, — kételkedve ves-zük tudomásul, mert Bosnia-Hercegovina okkupációját is folyton tagadták Bécs-ben, Tisza is ta. adta az erre vonatkozó szandekot; az okkupáció mégis megtör-tént; a magyar közvélemény pedig nagyon alaposan él azon gyanuval, hogy teryb-van véve az okkupáció folytatása egész Szaloniikiig, — s nem lehetetlen,

lett koru s elfogadható állással bíró, tekinté-lyt nem nélkülöző s anyagi javakkal meg-áldott egyéniség az esetben, ha holmi ficu-rokat nem látna a ház körül, ha az utat egyenesnek és szabadnak látná és ha tudná, vagy legalább hinné, hogy a sziv még egészen szabad, komoly lepezt volna hajlandó tenni és azon utra lépne, amely a templomba vezet.

Mindezeket egybevetve, a mama azon szilárd elhatározásra jutott, hogy Gyulának az ut kiadandó, a barátság felmondandó, ugy azonban, hogy teljes harag ne álljon be és a bálóban a hol a táncosra mindig van szükség a régi barátság a tánc tartama alatt fenntartassék.

Szavait azzal végezte, hogy ő nem kö-vetel, ő nem fenyegetőzik, hanem csak kéri Klárát, hogy teendőit a jelzett irányban annyival inkább tegye meg, mert ellenkező esetben ő lesz kénytelen a cselekvés szin-padára lépni; és pedig, ha másért nem, azért, mert ígéretet tett bizonyos irányban, amely ígéret szerint az ut egyenes és za-baddá tétetik, amely ígéret szerint egy bi-zonyos egyéniség a jövőben holmi ficurokat nem fog látni a ház körül.

Képzetheti, hogy szegény Klárának rossz napja van. A távozó mamának szótlanul könyve-lábadó szemekkel csokol kezét és mikor egyedül éri magát, mikor a mélyeséges csönd körül veszi, halk zokogás támad a kedves kis szobában, kedves kis ajkról törve elő. Halk zokogás támad a csöndben, amely fájó bizonyosat tesz boldogtalanságáról, halni-aká-rásról és kegyetlentl megtépett sziveske igaz fájdalmaról.

És amint a kedves kis szoba csöndjében halk zokogás hallatszik, összevegyülve az

hogy a muszkával nem lesz háborunk, de lesz egy másik háborunk: Szaloniiki elfo-glalása végett!

Beszédének végén azon reményét fe-jezi ki, hogy »daczára némely, meghason-lás és háboru felé toló elemeknek, a bé-keszeretői fejedelemeknek és kormányoknak sikerülni fog a békét fentartani s Európat a bizonytalanságnak sulyosan rá-nehezülő érzetétől megszabadítani!»

Vajha ugy lenne! Mi azonban a Ti-sza válaszból ezen reményt nem meritet-tük, csak azon megjegyzésre jutottunk, hogy a dodonai jósdába Tisza is oda illett volna jövendő-mondó papnak!

Országgyűlés. A képviselőház ülése jan. 30-án. A képviselőház tegnap a közlekedési tárca részletes tárgyalását fe-jezte be; a kérésnyelk közül, a szombati ülé-sen felbennmaradt kaposvári kérésnyel letár-gyalta; s a kereskedelmi tárca általános tár-gyalásba belekezdett. A közlekedési tárca részletes tárgyalása alatt a telefonhálózat, postaügy, államvasut s a kóutak kérdései jot-tek szóba. Thaly Kálmán fölemlíté, hogy Komárommegye két postaigazgatóságához tar-tozik s erre Baross Gábor miniszter azt jegyezte meg, hogy a Duna választván kété Komárommegyet, ha a Dunán megáll a köz-lekedés, bajos az egyöntetű postai ellen-örzés. Az államvasutaknál Kiss Albert a felekezeti tanárok és tanítók számára kedvez-ményes utazási jegyeket kért. Szederkényi Nándor pedig a lassu teherszállításokat panaszolta be. A kóutaknál Orbán Balázs fakadt ki a sártengerek ellen, melyek sok he-lyen az utat elnyeléssel fenyegetik. Mire Ba-ross Gábor miniszter azt ígerte, hogy e bajokon a közmunkatörvény benyujtása által lehetőleg segíteni fog. Következett a kapos-vári kérésnyel, melyhez Eötvös Károly szolt először, ugyesen szófalva a mi-niszterelnök múltkori megjegyzéseit s ujbol erős kritika alá véve a somogyi főispán eljárásá-t s ujra kijelenté, hogy még elégtétel nem ad-atik, addig e kérdés különböző alakban, de mindig föl fog hozatni a képviselőházban Szala y Károly szinten hozzá szolt a kér-déshez, mire Fabiny igazságügyminisz-ter szolt fel, hogy »in abstracto» a felmerült elvi kérdésekről nyilatkozzék S beszélt ugy, mint egy olyan ügyvéd, a ki tudja, hogy fele-nek nincs igaza, de a jogformák és ezeknek szofisztikus magyarázata által megtalhatja, hogy az ellenfél győzzen. E szerep ügyvédnél is odózus; hát még egy ország igazságügyi miniszterénél! Még Gajári és Szala y Imre szoltak, mire a többség a kérésnyel bi-zottság javaslatát fogadta el. A kereskedelmi tárca általános tárgyalását Láng Lajos elő-

óra ketyegésével s a zongora-hur elpattanása által okozott hosszú rezgész zajjal: az ajtó kitarul s oly egyéniség lép be, a kinek eltü-nése az utat egyenes és szabaddá tenné és pedig egy másik, elfogadható állással bíró, tekintélyt nem nélkülöző és anyagi javakkal megáldott egyéniség számára

Az utat mindeideig elzárva tartó egyé-niség meglepetve áll meg az ajtóban és a mig Klára halk zokogását hallja, a mig annak csinos alakját nézi, bizonyos sejtelmek által kapatik meg és borus aggodalmak — által marczangolattik.

Bár borus sejtelmek által marczangol-attik, mindazonáltal nem sokáig marad az ajtóban. Lassan, nesztelenül közeledik a zo-kogó Klarához s a mint csinos alakja mellé ér, ajkával Klára háját érinti meg; Klára erre megretten, hirtelen hátra fordul s a következő pillanatban már az utat elzárva tartó egyéniség keblére borul, a hel foly-tatja a sirást.

Gyula, a ki bár igen jórávaló fiatal em-ber, a kiből idovel lehet valami, a ki a ma-mával szemben igen illedelmesen viseli ma-gát, a kinek jó modora van, a ki ügyes és fáradhatlan táncos, hanem a ki csak jogász; könyes, szép arcot csokol meg számtalanszor.

Azután, mikor a leány részéről a zoko-gás bizonytalan, előre meg nem határozott időre beszüntettetik, több féle kérdés tétetik föl a zokogást, a szomorúságot illetőleg. — A kérdésekre Klára által választ adatik, amely-ből a szomorú valóság domborodik ki s amely által a helyzet annyira megvilágittatik, hogy az ut egyenéséjét és szabaddá tételét óhajtó, elfogadható állással bíró egyéniség alakja kibontakozik.

A mint ez megtörténik és amint ennek

adó vezetted be s csak Vidliczkay József szolott hozzá.

F. hó 26-án — a mint már irtuk — közigazgatási vita volt a képviselőházban a belügyminiszterium költségvetésének tárgya-lásánál. A közigazgatási vitát igazán szakszertű beszédrel a függetlenségi negyvennyolcas párti Holló Lajos kezdte s arról ma is sokat beszél-nek és irnak. Első beszédével keves képviselő aratot még oly sikert, mint Holló Lajos, Csanády utódja Felegyháza városának képi-seletében. A közigazgatásról szolt, oly kérdés-ről, a melyről hivatottak és hivatlanok már annyi jót és rosszat összebeszéltek, a tárgy tehát, a melyről Holló Lajos szolott, nem volt uj s mégis mennél tovább beszélt Holló Lajos. annál jobban bilincselte le a közfigyelmet.

Párkülönbség nélkül igazán mely figyelemmel, nagy érdeklődéssel hallgatta az egész ház az ifju szónoknak szépen előadott, komoly, okos fejtegetéselt. Holló gyakorlat szónok, jó hang-gal s eltérőleg az eddigi fiatal maiden spee-chezők legtöbbszörű, legkevesébbé sem kihívó vagy arrogans modorral. Beszédének tartalma pedig minden mondatban azt árulta el, hogy a tárgyat, a melyhez szolt, komoly tanulmány-ból, a gyakorlati élet éles megfigyeléséből al-poosan ismeri. Az az ósdinak, elavultnak gu-nyolt önkormányzati intézmény, a melyet a jelen csak eltörtöt alakjában ösmer, Holló-nak a modern közigazgatási jog eszméitől át-hatott beszéde alatt mintha uj légrébe, uj világításba került volna. Ragyogott ismét régi fényében s ragyogott szebben, mint hosszú évek óta valaha, ragyogott némcak mint a közzabadságnak, hanem egyuttal mint az állam konzolidálásának s a közigazgatás jószágának biztosítója. Uj fegyverekkel lépett a par-lamenti küzdőtérre az önkormányzat, a modern közigazgatási követelményeknek megfelelő légy-erekkel. Holló beszéde első részében mellözte az ilyen vagy olyan közigazgatás szervezésének kérdését, de foglalkozott azokkal a lépésekkel, a melyek a közigazgatás jóvártételére okvet-le nélkül szükségesek, követele az adminisztratív anyagi és alaki jogrend megteremtését, a kö-zigazgatási tisztviselő anyagi helyzetének or-szágos törvény utján való egyöntetű szabályo-zását, egy törvényhatóság, mint a kisebb közigazgatási területek szabályozását, a külö-nöző adminisztratív hatóságok székhelyeinek s az igazságszolgáltatás székhelyeinek egyesité-sét, a közigazgatási jogszármelkek birói or-

behatása következtében a zokogás ujbol és erőtejesebben megindittatik, Gyula által, azt a bizonyos egyéniséget illetőleg, fenyegetés tétetik.

Indulatos, vészujzó hangon említettik meg, hogy található még a világban két csil-logó és élesre fent kard, amelyek egyike igen könnyen leszelhet két bizonyos fület. — Megemlítettik két bizonyos buszárpisztolyis, amelyek bizonyos térségen egymás ellenben fordittatnak s amelyek egyikének a golyója va-lakinek elveheti a kedvét attól, hogy bizo-nyos utat szabadnak és egyenesnek kívánjon látni.

Klára által azonban minden ilyenmő fe-nyegetés föltétlenül visszautasittatik és pedig azért, mert annak a lehetősége is fenforog, hogy az a bizonyos kardél, vagy golyó egy más bizonyosat érhetné, a mi által az ut csakugyan egyenes és szabaddá tételnek s a mi által ut nyitnaték az ő számára is azon hely felé, ahol fehér és vörös sarkóvek álla-nak dombok mellett.

A leány ezen nyilatkozata által — a mely csókokkal jutalmaztatik — a »még csak jogász» által arról tétetik említés, hogy egy bizonyos egyéniség kiveszik és kegyetlen el-veretik. Am a leány részéről ez is visszaut-a-sittatik és megjegyeztetik hogy ily dolgok megtörténte által egy másik bizonyos egyéni-ség az akadamiáról könnyen kicsapattatnék, sőt be is csukatnék.

Sőt igen sok fölvetett és elvetett terv után egy utolsó tervben történik megallapo-dás, amely által két bizonyos, egymást hön szerető egyéniség, boldogságuk biztosítása, s a könyörületes anyai sziv megbűntetése cél-s a könyörületes anyai sziv megbűntetése cél-sából megszözik. A határozat, mely könyek jából megszözik. A határozat, mely könyek jából megszözik meg, amely minden párt arccsal beszéltetik meg, amely minden

voslását. Fejtegetései második részében kimutatta, hogy a legújabb közigazgatási törvények nem javították a közigazgatást. Közigazgatásunk ma nem egyöntetű, közigazgatásunk ma bizonytalan, az ügymenet hosszadalmas, és mert sok a felügyelő, az ellenőrző, a nógató fórum, de a végrehajtásban gyenge, az egész közigazgatás hatálytalan, sőt nem egy helyen undorító. Az egész bal- és szélső baloldal folyvást növekvő tetszésnyilatkozatai közt jelenté ki, hogy ma a mindenkori kormány bizalmi emberei a választás ügye és aláírása alatt nevezik ki a tisztviselőket s a ma fennálló rendszer sem az állami közigazgatás, sem az önkormányzat rendszere, hanem ez a közigazgatási servilismusnak a rendszere, amelynek apparátusa felfelé megfélemlítő és hízlekedő, lefelé pedig elbizakodott és erőszakos. Beszédének harmadik részében az önkormányzati erőknek a közigazgatási terülről való leszereléséről panaszokodott s hangoztatva a közigazgatási tisztviselők képzettségének szűkségességét, érdekesen fejté ki, hogy ügyes munkamegosztás mellett az önkormányzati erők mennyire felhasználhatók a közigazgatás egyes részeinek ellátására. Párkülönbség nélkül számosan siettek üdvözölni az ifju szónokot. A később felszólaló Grünwald Béla pedig a ház színe előtt beszédében gratulált a függetlenségi pártnak ehhez az akvizícióhoz s nyereségnek mondta Hollót az egész házra nézve, beszédéről pedig, noha annak konklúziója nem egyezik meg az övével, mégis azt mondta, hogy közigazgatásunknak abban foglalt kritikája viszhangot fog kelteni az egész országban.

Balföldi hírek. A fővárosi közgyűlésé jövő szerdán tárgyalja a magyar fegyvergyár részére átengedendő huszezer négyszögölnyi telek eladásáról szóló javaslatot. — A tudományegyetem szombaton befejezték a beiratásokat s e héten mind a négy karnál megkezdik az előadásokat. — A képviselőház véderő-bizottságának ülésén a honvédelmi miniszter benutatta a Mannlicher-puskát és a Schulhof féle fegyvert is s a bizottsági tagok pártkülönbség nélkül konstataáltak, hogy Mannlicheré határozottan jobb. — A igazságügy miniszter, hir szerint, már legközelebb törvényjavaslatot nyújt be a képviselőháznak, hogy vidékről 25-40 bíró egy negyedére Budapestre rendelkezessen a királyi ítéltábla hátralékainak feldolgozása végett. — A kormány, már megegyezett a Rothschild féle csoporttal 30 millió forint aranyjárdék kibocsátására nézve. — Ez — tudvaleg — terhesebb és nagyobb kamatokkal járó kölcsön. — A magyar arisztokrácia egyik érdemes ősz tagja hunyt el szombaton Miklósvárt: gróf Kálnoky Dénes belső titkos tanácsos. Tollal karddal s a zöld asztalnál híven szolgált a közügynek, főképp az erdélyi részeken. — Az orsz. függetlenségi és 48-as párt Irányi Dániel elnöki tisztségét tartott, melyen a vallás- és közoktatási költségvetést tárgyalták le és a házban való felszólalással Irányi Dánielt és Kiss Albertet bízták meg — Széchenyi bankett. A nemzeti kaszinó közgyűlése a kaszinó alapítójának, Széchenyi István grófnak emlékére tartani szokott lakomát az idén febr. 5-re tűzte ki és szónokul Károlyi István gróft választotta meg.

körülmények között keresztül viténi ígértetik, némileg megnyugtatta a kedélyeket. Később pedig, mikor a boldogság, a jövő kelően kiszínezetik, a „még csak jogász“ által igen prózái kérdése vették föl, a mi abban áll, hogy az a két bizonyos szerelmes és szőke akaró egyéniség miből és mennyiből fog megélhetni? Klára által ez csak mellekesnek és lényegtelennek tekintetik, amennyiben ő igen kevéssel beéri, oly kevéssel, hogy az számba is alig vehető. Gyula által tudtára adatik, ezentúl, hogy ő általa havonként mindenesetre megkerestetik ötven forint s csak az a kérdés, hogy ez az összeg elégnék találhatik-e harmincz napra? Klára, átölelve tartva kedvese nyakát, mosolyogva tudatja, hogy általa elégnék találhatik, mert ő igen kevéssel beéri. Arra a kérdésre pedig, hogy mivel és mennyivel, a leány által minden óhaj s kívánni való felsorolatik. Reggelire egy csésze thea szükségeltetik, theasüteménnyel és egy kis prágai sonkával; délelőtt a villásreggeli helyett elégnék találhatik pár kis darab cukorkasütemény, amely a cukrász által vásároltatik. Az ebéd igen szerény lehet, amennyiben a leveles kívül csak pecsenye komppal, édes sütemény és zsardinettó kívántatik. Az uzsonna kavéból s kalácsból, a vacsora pedig pecsenyéből és gyümölcsből meg sajtból állhat. Azután egy kis thea szükségeltetik. Mindez oly csekélység — mondatik Klára által — hogy nem is érdemes beszélni róla, mert a kiadás inkább csinos lakás, ügyes cseled, gyakori kirándulás s színház által vétetik igénybe. Gyula borult arca egyáltalán nem válik derülté s papíron ironnal számítja ki, hogy mindazon csekélységek havonként legalább 200

Uj főrendek. A hivatalos lap közli, hogy a főrendiház f. h. 27-én tartott ülésében hozott határozata alapján: Beöthy Zsigmond, nyugalmazott kir. ítéltáblai tanácselnök és Gyertyai Béla nyugalmazott altábornagy — elthoszilgan kinevezett főrenditárog — a főrendek jegyzékébe podlóg felvették; ellenben báró Sennyei Pál országbíró neve, elhalálozás folytán, Perczel Miklós elthoszilg kinevezett főrendi tag, képviselői mandátum elfogadásá miatt, a főrendek jegyzékéből töröltettek.

Nemzetközi békebírószág. A civilizált nemzetek közti örök béke biztosítását tűzte ki czáljál az az egyesület, mely Angliában a nemzetközi békebírószág eszméjének megvalósítására alakult. Az egyesület elnöksége körében az angol társadalom fényes nevei szerepelnek, s a végrehajtó bizottság elnöke Hodgson Pratt, most körutat tesz Európában, hogy más nemzeteknél is elősegítse ily egyesület megalakulását. Pratt ur most Budapestben időzik, hogy az említett czel érdekében működjék. — A közlött programból kiemeljük, hogy az angol egyesület minden nemzet körében hasonló testvéregyesületeket óhaj alakítani, melyek bár egymástól szervezetenleg függetlenül, idővel közösen működő békeközvetkezéte alakuljanak s a nemzetközi békebírószág létesülését lehetővé tegyék. Az egyesületek delegáltak küldenek ki s minden oly esetben, mely egyes nemzetek között a béke veszélyeztetését involválja, megállapítanak magát a vizsály tényálladékát, az nyilvánosságra hoznak s úgy a kormányokat, mint a polgárokat a békes kiegyenlítésre kényszerítik. Ez által a tervezők szerint lehetővé válnék egy nemzetközi törvénykönyv és bíróság alakítása s mindenesetre elértenék az, hogy a külügyi viszonyok nagyobb nyilvánossággal tárgyalatnának, a mi sok bajnak venné elejét, főleg pedig a diplomácia előteletei és titkos utasításai által veszélyeztetett jó egyetértést a nepek között sokkal biztosabban fenn tartaná. Pratt ur nem kételkedik a terv sikerén s a humanizmus és szép eszméjének diadalán, bár maga is azt tartja, — hogy véghetetlen sok nehézséget kell előbb leküzdeni.

KARCZOLATOK.

(A Tisza válasza. — Sniczli, nem spiczli! — Van nyári publikum. — Tízta baszon. — Bum! — „Nebánt virág“-kultusz. — A város istállójában. — Tisza-Rothschild. — Jón a Hirsch!)

A Tisza Kálmán külügyi válasza körülbelül ugyanaz, a mit a következő német vers mond:

Ich bins dein Vater Auehises, Und sage nichts mehr, als dieses!

A háborúról pedig nem mondott sem többet, sem kevesebbet, mint az egyszeri komédiás az előadásról, a mely „ha eső nem lesz, eszen, ha leszen, nem lesz en.“

Bátran spekulálhatnak a börzén akár háborúra, akár békére, — a Tisza beszéde ugyan nem zavarja meg őket. Sem becsületesebbek, sem gazabbak nem lettek, mint voltak — a Tisza beszéde előtt.

Dr Váli Béla, a magyar színeszet történetének írója és az országos színeszet egyesület központi tanácsának tagja, egész kis vihart idézett fel a maga ösmeretes megjegyzésével, a debr. színi nyugdíj-intézetre vonatkozólag.

forintot igényelnek, noha ötvennél többre nem lehet számolni.

Klára megijed és az a nagylelkűség vették átala, hogy a delelőtti cukorkasüteményről lemond; de még jobban megijed akkor, mikor Gyula által kiszámittatik, hogy ez által havonként csak három forint takarittatik meg.

Vita indul meg s ennek hevében Gyula által az jegyeztetik meg, hogy Klára nagy igényű, követelő s hogy annak szívében nem lakozhatik igaz szerelem, a ki szegény kedvesétől ennyit követel. Erre Klára által kinyilatkozattatik, hogy koldus nem akar lenni és még bir annyi észszel, hogy nem követ oly egyéniséget, a ki koplaltatni akarja. Gyula viszont kiemeli, hogy nagyravágyó, szivelenő nő által nem engedi magát szerencsétlenné tetetni, — mire Klára által igen komolyan kimondatik, hogy a viszony felbontottnak tekintetik s egy bizonyos ember eltávolhatik.

Mikor pedig a mama visszatér, Klára kisirt szemekkel találja, de bizonyos tekintetben elkeseredettnek, a mi abból következik, hogy Klára által kijelentetik, mikép az ut egyenessé és szabaddá tetettet s egy bizonyos leány holmi ostoba érzelmek által többé nem vezettetik.

Murai Károly.

Oh hagyj még ábrándimnak...

Oh hagyj még ábrándimnak élni, Ajkad a szót ne mondja még ki, Mely — mint a jósok üstökösse — Majd... egy világot rombol össze!

Álmodva is tudom, hogy álom, Ez az egész tündér világom.

Csak az a baj, hogy az ez ügyben nyilatkozó, arról czikkező és beszélő urak egyszámban fogják fel az ügyet.

Eszünkbe juttatja ez egy kis élményünk.

Budapesten a Szikszayban vacsorázgatunk s a társaságban jelen volt Szabó Endre, az „Üstökös“ szerkesztője és egy jeles tudós, kapacitás a politikában is és akkor hivatalnok egy országos tudományos intézetünknek; különben ösmeretes arról, hogy egy kicsit — nagyot hall.

Szabó Endre éppen akkor vette át Jókai Mórtól az „Üstökös“ t és nem kerülhetett e kezdetben némi kormányparti színezetet. A tudós — erős ellenzéki ember — most sem engedett el ezért néhány pikáns megjegyzést.

Ugyan, édes bátyám, fakadt ki végre Szabó Endre, ne bántson engem, hanem egyék inkább egy kis natur-sniczlit!

A tudósnak nem kellett több! Iszonyu dühbe jött és rá ríalt a költőre:

Mit? én vagyok spiczli? Azért mert tudományos intézetnél viselek hivatal! Ki meri azt mondani?

A nagyot halló nagy tudós spiczlit értett a sniczli helyett, mint a hogy a dr. Váli Béla czikke által érdekeltek urak is hátlen kezelési, sikkasztási és ég tudja miféle vádat értenek, a mikor pedig velünk szemben erről szó sincsen, és szó van legfőlebb arról, hogy a nyugdíj-intézet dolgát nem vezetik helyes és czelszerű irányban és hogy az a töke egyszer már kölcsön volt adva egyéb, nem annyira színeszeti, mint színházi szükségek pótlására.

Sniczli uraim és nem spiczli!

Tisza Kálmán kételyét fejezte ki a felett a színesz-küldöttség előtt, hogy Debreczenben elegendő publikuma lenne a színeszetnek nyáron is.

Feledi Tisza Kálmán, hogy a képviselőválasztások mind — nyáron folynak le és Debreczenben — fájdalom! — mindig bezibonyult az, hogy annak a politikai komédiának, a melynek neve szabadelvű-politika, nagy nyári publikuma van.

Egyetlen egy nyáron történt meg, hogy egy rossz intrikus meghukott Debreczenben is. 1878-ban.

Különösen a nagyérdemű kormányparti uraknak ajánlom a nyári színekört pártfogásukba.

A választások — mondom — nyárra esnek.

Ha nyáron itthon lesznek a színeszek, nem kell nekik, mint eddig történt — diurnumot és utiköltséget küldeni.

Tegnap az egész újság tele volt színházal! Ma is rá vizs a bűnöm, hogy még a „Karczolatok“ is a színházról szólnak.

De hát nem is csoda. Nyári színekör, szính. nyugd. intézet, színi congressus, Tisza

Ha álom is, mit bánja lelkem. Csak hagyj még rajta elmerengnem!

Hadd fesse mindig szebre, szebre, Sovárgó lelkem képzeletje... S ha mindenét rápazarolta Csak akkor ébresz — a valóra.

Csak akkor, akkor mond ki bátran: Hogy mit sem érezek irántam. Oh hátha: így fájóbbra hatna... Hátha: a szívem meghasadna!

Szabolcska Mihály.

REJTJELMEK.

— Régeny —

Írta: SZALATNAY LÁSZLÓ. 39

VII

Champion Albert.

Édes Sándorom, — mondá László — nincs mit tagadni, én Annát szeretem. — És Anna? — Ő is engem. — Igaz az, te kis boszorka? Anna pirulva ölelte át btyját. — No, semmi, — nevetett Sándor, — így kellett annak lenni, itt a kezem Laci, hogy mint sógoromat még jobban foglak szeretni.

A két ifju ószinte szeretettel ölelte meg egymást.

Igy ni! — mormogta János, — ez jól van, teremttutse jobb férjet nem választott volna a kisasszony! — De hogy jössz te most ide? — kérde László.

Kálmán szavai a debr. nyári színeköről, dr. Váli Béla tárcza-czikke, dr. Kola János válasza, Valentin 6000 forintja, színházi vita a parlamentben, hát bizony ezekről — írni kellett!

Dehogy egy kis politika is legyen a dolgban, ajánljuk Báró Fejérvári honv. miniszterelnök urnak, hogy kutassa fel és lépjen viszonyba azzal a grófnéval, a ki a „Nebánt virág“ coupletjé szerint egy ezredet szült a férjének. Jó parthie lenne, így a muszkaháboru előtt.

Azólom-férjnek a grófné — igaz — csak ólom-ezredet szült. A nemes báró nem levén olomból, talán szerencsésebben járna véle.

Bum!

Apropos „Nebánt virág!“ Tegnap ment Debreczenben — kilenczedszer, zsufolt ház előtt.

Legjobban tetszett a Jani-Juczi couplett, ez a „rémitó“, „sötét“, „izgató“, „emberi“ és tulajdonképen — szemtelen história.

A dobos-couplettet a karzat megismételtette háromszor. Igen találó rögtönzés volt erre az egyik szereplőtől, hogy „mondja elmég egyszer, úgy sem értettük meg egészen.“

Hijába — a publikum olyan darabokat kap, a minőket érdemel.

Csinál még a „Nebánt virág“ vagy fel-tuczat nagy házat. Az énekesnője egy hónap alatt 450 frt fizetést, vagy 200 frt tulfelépési díjját, 200 frt jutalomjátékokat kapott. Ennyit egy drámai hősnő kaphatna egy év alatt. Halmainé pedig, mivel az a helyes, ha az egyik énekesnő meguntatják, a másikat ezalatt elfeledtetik, kimarad minden új darabból, El-linger Ilonát el teszik jégbe, Medgyaszai Evelin, a hősnő, pedig játszik népszínmű-énekesnői szerepeket. Mert ma a „Nebánt virág“ uralkodik, a melynek végén a publikum együttapsol az énekesnővel, mint valami bumsztipinczében.

Csak az vigasztal, hogy más darabok még több telt házat csináltak Debreczenben. „Az ember tragédiája“, „Felhő Klári“, „Arany ember“, „Vas gyáros“, „Koldus diák“ sat.

Mert van olyan művészet, a mely fölemel és van olyan, a melyik süllyeszt és saját külön felekezete is van a publikum között mindaket-tőnek!

Kovács Sándor v. t. főügyész ur kimondta a szombati színekör-konferencián, hogy ha a királyi táblát decentralizálják és ha abból jut egy darab Debreczennek is: akkor ezt a városi istállóban fogják elhelyezni.

Bizony igaz, hogy e tervnek a létesülése valóságos fejlesztésben volna Debreczenre nézve, azért jó helyen lesz az abban az istállóban.

Meg aztán a legfőbb igazság kutféjének, Jézusnak is istállóban találtak helyet, hogy ott lásson napvilágot.

Igen derek különben, hogy Debreczenben már előre helyet szemelnek ki minden jó és hasznos intézmény számára.

Könnnyű a magyarzát. Fannitól most jöttem haza. Annának jó éjt akartam kívánni, de nem volt a szobájában, s így az öreg János küldtem, hogy keresse meg, miután beszélni akartam vele Fanniról, — az öreg hamar előjött, hogy itt vagytok, nagy bölcsen elmondta, hogy olyan szépen ölelkeztek, csókolódtok, hogy gyönyörűség nézni, ezt magam is látni akartam s így ide jöttünk.

No megálljon, vén kofa! — fenyegette László az öreget.

No bizony, hát olyan nagy baj ez? — nevetett a vén huszár, — hát az urfi szereti a kisasszonyt, felesége lesz, az egy két csók elöpnéznek is megjár.

Holnap nem kap pálinkát János, — mondá Anna.

Nem ám, csak dupla porciót.

No de miután felzavartunk benneket ábrándozástokból, legyen elég mára, menjünk fel, s ha tetszik, holnap kezfogót tartunk.

László halásan szorítá meg barátja kezét.

A kis csapat a kastélyba ment, s itt László köszönt Annának, kezeit nem egyszer megcsókolva, boldogan tért haza.

Czarneszkíné már aludt, s így László is lefeküdt, de csak reggel felé tudott elaludni.

Mihelyt felebredt, anyját kereste fel. Ez szeretettel csókolta meg fiát, s látva, hogy az kissé sápadt, aggódva kérde:

Mi lett fiam, talán beteg vagy?

Semmi bajom, kedves anyám! — mondá vigan László, — azaz nagy bajom van.

Micsoda?

Szerelmes vagyok, jó anyám!

Czarneszkíné nem ütődött meg a valamason, ő már gondolta, sőt látta, hogy

Ha nem hetjük bottaa... Nem ad pénzt... Igy szed felesége... Most m... udvarképesse... Mert... Rothschild-ha... kat, Rothschild... gyarországot... Tisza Ka... Rothschild... közli a száma... udvarképes le... a kin nem vi... tet, a minöt... a magyar a... gokon... És siess... sárral, mert... Báró Hir... val k 15 n... dóknak. Magy... 1000.000 zsidó... szegény. Ha ez... mind gazdag en... A lapok... kinek a ide... t-eszlári pör id... tagnak... Van már... ki Hirschl... hagyja majd... lasztási-cassát... És ha ne... nak, anyyi tén... Magyarország... H... Dea... A „Pesti... F. életéből... is közli. A par... és éppen a far... zárságok legink... fog birni a kö... Kedves Örmel... olvastam soraid... öröme és bold... Sándor!... miket róla hall... dogítani fog... Irod: hogy... vén, gazdagok... titek. A gazdag... használva sok or... de nem egyedül... feltétele a boldo... szegény lenni, g... A „P. N... zañ él-téből, közli... let is. Igen megsze... A vőlegéy... fia szereti Ann... hitte... Szerelme... Igen!... Szabad... Ki volna... Anna?... De hát komolya... mert ha csak va... azt fiam, mert An... téged... Dehogy... retem őt, hogy... ki sem mondani... Jól van... kettőn áll a va... érez?... Ő is szer... Szeret?... Nagyon... Honnét... Megmon... Micsoda... történtek?... Igen... Um! mi... tudás?... Az este... Szeret... Igen a... mondta már... No jó... alkalmilag kitud... De kedves... akarom én, havi... Ni te, n... hát már nem... Nem en...

ari szinkrónról, dr. Kola János vála- színházi vita a par- ról — irni kellett! éka is legyen a do- rvari honv. minisz- tassa fel és lépjen é ezredet szült a gy a muskahá- me — igaz — csak báro nem leven men jána véle.

Ha nem kapjuk meg, legalább majd üt- hetjük bottal a — helyét. — Nem lesz háboru, mert a férjem nem ad pénzt... Igy szólt egyszer az egyik Rothschild felesége. Most már lehet háboru, mert Rothschildné udvarkeppessé válván, a férje ad pénzt. Mert a nagyhatalmak között első a Rothschild-ház. Ha majd eltörlik nálunk a hitbizományo- kat, Rothschild akár meg is vásárolhatja Ma- gyarországot — Zsidóországnak. Tiszta Kálmán lesz akkor a palatinus és Rothschildné — viszont-szíveségből — kies- közli a számára az udvarkeppességet. Ha ugyan udvarkeppés lehet valaki a Rothschild udvarnál, a kin nem visznek előbb véghez olyan műte- tet, a minőt Tiszta Kálmán követett el a magyar alkotmányon és a köz-szabadsá- gokon.

És siessen is báró Rothschild azzal a vá- sárral, mert concurrence akadt. Báró Hirsch jön ide lakoi és hoz magá- val a 50 milliót a magyarországi zsi- dóknak. Magyarországon lehet ma mintegy 1000.000 zsidó, ennek egy tizede lehet a szegény. Ha ezt az 50 milliót kiosztja köztük, mind gazdag emberre lesz. A lapok már is megteszik Hirscht, azt, kinek a leendő zsidóság ismeretes a t-eszlári pár idejéből, leendő fő ren di há zi t a g n a k . Van már egy tagja a főrendiháznak a ki Hirschler. Ez a másik Hirsch sem hagyja majd „leer“ (br!) a mameluk vá- lasztási-cassáf. És ha nem is teszük meg azonnal király- nak, annyi tény, hogy udvaroncza a lesz Magyarországon annyit, a mennyit akar. Gili Balázs. HELYI HIREK. Deák Ferencz levele *) A „Pesti Napló“ új adatait közöl Deák F. életéből és több eddig ismeretlen levelét is közli. A parthie- vadást mai korszakában és éppen a farsangi évadban, a midőn a há- zarságok leginkább kötetnek, nagy érdeklé- fog birni a következő level: Pest, február 22-én, 1855. Kedves Idám! Örömmel és a legszívesebb részvétellel olvastam soraidat. Áldjon és vezérleljen Isten öröme és boldogságra. Sándort!) nem ismerem, de azok szerint, miket róla hallottam, hiszem, hogy téged bol- dogítani fog. Irod: hogy Sándornak sok testvére lé- vén, gazdagok nem lesztek, de egymást szere- titek. A gazdagság, kedves hugom, okosan használva sok örömeinek az eszköze lehet, de nem egyedül, s nem is nélkülözhetetlen feltétele a boldogságnak. A szegény, ki tud szegény lenni, gazdagabb azon vagyonosnál. *) A „P. N.“ érdekes adatait közöl a nagy ha- zafi el-téből, közli a tenebbi, eddig ismeretlen le- vel is. Igen megiszivalni való level ez. Szerk. A közlő. *) A völegényt.

kinek vágyai túlhaladják vagyona mértékét. Sőt, még a nélkülözésben is talál örömet, ki le tud mondani vagyonáról, hogy mást boldo- gitson, s ki hallgatva, panasz nélkül, sőt vi- dor kedélyel nélkülöz, hogy panasz a kö- vetelése által szíve választottjának gondjait ne súlyosítsa. Ti, habár gazdagok nem lesztek is, ny- mosztó szükség nem fenyeget. Nem fényes, de becsületes vagyonotokból, iparkodás, taka- rékosság mellett, megélhettek egymásnak és egymásért élve boldogok lehettek. És ha né- ha talán hiányozni fog, a mira vágyódnál, vagy valamely kívánságod teljesedése áldozat- ba kerülne, fojtsd el szelid türellemmel a nem teljesíthető kívánságod, áldozd fel a nehezen le'e- sítethő kívánságod: hidd el, minden ily áldo- zattal, házi nyugalmadnak és boldogságodnak talpkövet teszed le, s érezni fogod: hogy ma- gasztosabb élvezetet nyujt vágyadnak szer- tetből történt feláldozása mint azoknak su- lyos gondnal járó teljesedése — Emilit leveleiben mennyire óhajtottad volna, hogy tanuja legyek összekelesednek, de belátod és fájtalod, hogy ez meg nem történhetik. Egy- kor én sem hittem lehetőknek, hogy én a te menyegződön jelen ne legyek — Azonban a sors úgy akarta s én oka nem vagyok. — Es ha már tetteleg nem lehet, legalább gondol- latban kísérlek az oltárhoz s áldást mondok reátok óhajtatásomban. Sándort, ha Pestre jön s engem is meglátogat, bizonyosan igen szíve- sen fogadom, értehd is, de atyjáért is nagy- bányáért, Hunkárért is, kik régi barátim. — Sajnálom kedves hugom, hogy téged sokáig nem láthatlak, — én már áprilisban el hagyom Pestet, elrándulok Tolnába s Fejérbe, május vége felé némhány megyek — Pestre pedig a jövő őszi vissza nem térök. Felszólítás: hogy én is irjam nevetem emlékkönyvedbe. Habár én az afféle női en- lékkönyveknek barátja nem vagyok is, és azo- kat holmi beteges német szentimentalizmus utánzásának tartom, kész vagyok még is ki- vánságodat teljesíteni, de csak akkor, ha a sors egykor össze hoz bennünket, mert a lá- pot postán elküldenem, és azt ismét visszakü- denem anélkül, hogy az össze ne törődjek, alig lehetne. Isten áldjon, kedves hugom! csókollak vala- mennyitök. Isten veled! szerető báyád Deák.

hogy ma tartatik meg Debreczenben a pótvá- sár. Sok lábas jószágot hajtottak be, de az árak alacsonyok voltak. * Új leánynevelő intézet. Harting G-né- nak, e helybéli legregibb nevelő intézet tu- lajdonosnőjének, kierdemelt nyugalomba vonul- tával, intézetét a vallás és közoktatásügyi miniszter magas engedéllyel a februári iskolai féleltől kezdve Környe y Laura kisasszony vette át, s ki e régi kipróbált nevelőintézet at- vételekor nem kimelt semmi áldozatot, hogy az intézetet a kor követelménye szerint min- den tekintetben a következő ismert jeles tan- erökkel töltsse be: Környe y Laura okleveles tanító, intézet tulajdonos, az intézet igaz- gatónöje, F á b i á n Lajos Mór kereskedelmi akademiái tanár, F r a n k Jenőné, okleveles tanító, Tóth László, okleveles tanító, Sz o m b a t h y János tanár. Vallás oktatók: E r d e i Lajos róm. kath segédlelkész, H e r- c z e g János ev. ref. tanító és B á r á n y József, izraelitai hitszónok. Tekintve az inté- zet kitünő szervezetét s azon megbecsülhet- len körülményt, hogy az intézet nem lévén tul népes, egy-egy növendékre mindig kiváló gond volt fordítható, az iskolai új félev kö- zeletével melegen ajánljuk e tanítóintézetet a szülők figyelmébe, annyal inkább, minthogy ezen intézetben a rendes tantárgyakon kívül a német és franczia nyelv is rövid idő alatt elsajátítható. — A szülők s zongo- ra tanulásban is részesülhetnek nem csak a rendszeren bejáró leányvendékek hanem zon- gorázásra vagy kizárólag a német nyelv tanu- lására, fehé é szinesnemeiek varrására, vagy női ruha szabás és varrás tanulására is vállal- tatnak magán órákon nagyobb növendékek. — Végre teljes ellátásra is vétetnek be az in- tézetbe leánygyermek. Intézeti helyiség Battyányi-utca Rothschnek ház 2162. sz. az emeleten. * Egyház. A debreczeni ref. egyház a Geiger házán levő pénzári hivatalában ma- d. u. 3 órakor gazdasági ülést tartott, melyen folyó ügyek intéztettek el. * Önkéntesi tanfolyam. A f. évi febr. hóban megnyíló egyévi önkéntességi vizsgá- latra előkészítő tanfolyamra a hivatalos be- iratások február hó 1-én nyílnak meg s naponként délelött 10—12 s esti 5—7 órák- ban a debreczeni kereskedelmi akadémia igazgatósági irodájában eszközölhetők. Deb- reczen, 1888 január 31. Propper János igaz- gató. — Hymen. Fischer Gizella kisasszonyt, Fischer Nándor urnak, az osztrák magyar bank helybeli fiókja köztisztviselője álló igaz- gatójának leányát, eljegyezték Kovács Gyula helybeli vaskereskedő. — Leszák János, be- rettyő-szent-mártoni földbírtokos, legközelebb váltott jegyet Földesen Csapó István hajdu és bihar-megyei tekintélyes birtokos bi- jos és művelt leányával: Gizella kisasszony- nyal. * A jótékony nőegylet bajlja. A jótékony nőegylet választmányja tegnap délután érte- kezletet tartott az elnök akasán a február 11-én tartandó állarczos bál ügyében. A gyü- les legfőbb tárgyat egy budapesti kosztüm tulajdonosának minden felhívas nélkül érkezett ajánlata képezte, ki némi csekély kárpótlás mellett hajlandó lenne mintegy 100 kosztümöt, dominót leszállítani, kezességven azok tiszta, söt új voltáról. Ez értekezlet természetesen nem fogadhatta el minden további nélkül az ajánlatot. De hajlandó volna abba bemenni, ha esetleg találkoznának városunkban elegendő hölgyek és urak, e kosztümök, dominók meg- rendelésére. Fel is hivatnak hát mindazok, kik talán ilyen megröndelést óhajtanak tenni, hogy jelentkezzenek e végbő a nőegyleti el- nök lakásán, a legszigorubb titoktartás ígér- tetvén mindenki számára, a minék megtar- tását az is nagy mértékben könnyíti, mert a ruhák így városunkban idegen vállalkozó — tulajdonai lennének s mert a rendelés először minden további részletezés nélkül történnek. * Az iparos ifjusági egylet táncvígalmá mely jö v ő v á s á r n a p , febr. 5-én a Koronában tartatik fog, városunk legszele- sebb körében érdeklődés tárgya, s oly zámo- san készülnek abban résztvenni, hogy annak fényes sikere eleve biztosítottnak tekinthető. Az iparosság színe-jáva, mely az ifjuság tánc- vigmalmait látogatni szokta, bizonyára az idén is jelen leend, a nagyszámu peszögéru fiatal- ság pedig törekedni fog, hogy a megjelent t. női közönséget állandó szórakozásban része- sítse. A tánczosok tehát tánczosokban hiányt nem fognak szenvedni. Felhivjuk ennél fogva az élvezetesnek ígérkező vigoalomra a nagyér- demű közönség figyelmét. * Ciszmadia ifjuság bajlja. Folyó hó 29-én a „Korona“ című vendégő nagytermé- ben, a „Ciszmadia iparos ifjuság“ minden te- kinthető kitünő táncvigmalmat rendezett, az egész terem megtelt vendégekkel egészen a zsúfolásig. — az anyagi eredmény oly szép volt, hogy az idei farsangon csak a „függel- len kör“ bajlja tudott hasonló eredményt föl- mutatni — Nem lehet eléggé dicserni azon bámulatos összetartást, a melyet a ciszmadia iparos ifjak tanusitnak, a kik képesek külön betegsegelyző és temetkezési egyelet fen- tartani Kóvetésre méltó példát a többi iparos ifjaknak is! — A jelen volt hölgy közönség- ből a következők neveit sikerült feljegyezünk: A s z o n y o k : Kálmándi Istvánné, Mészá- ros Jánosné, Pál Ferenczné, Szabó Józsefné, Seres Sándorné, Szóke Ferenczné, Harangi Mihályné, Tóth Istvánné, Tamás Ferenczné, Dézsi Józsefné, Domján Jánosné, Nagy Já- nosné Tóth Józsefné, Nagy Lajosné, Géber Józsefné, Tóth Györgyné, Szűcs Imréné, Botka

Ferenczné, Paksi Józsefné, Tegdes Jánosné, Ujvári Gáborné, Richer Károlyné, Falusi Györgyné stb. L e a n y o k : Botka Terézke, Szabó Terézke, Vágó Ilonka, Molnár Marika, Tóth Eszti ke és Juliska, Ötvös Marika, Bátori Juliska, Simon Marika, Zombor Juliska, Tamás Juliska, Órsy Eszti ke, Seres Róza, Veress Ju- liska, Domján Juliska, Paksi Eszti ke, Pósalaki Marika, Varga Klári ka, Falusi nővérek, Csóka nővérek, Szabó Juliska, Nagy Juliska, Nagy Eszti ke, Flözár Viktória, Csekő Eszti ke, Bodó nővérek, Ari Eszti ke Dávid nővérek, Botos Eszti ke, Murvai Mariska, Dobi Róza, Tegdes nővérek, Kiss Zsuzsika, Jándi Juliska, Jubász Eszti ke, Varga Eszti ke, Kiss Sári ka stb. — A négyeseket és kórmagyart 80 pár tánczolta, a fesztelen mulatságnak a reggel vetett véget. (N. Gy.) * Nyílt köszönét. A debreczeni iparos ifjuság önképző egyesületének h a z a l a p j a javára tekintetes V e c s e y Zoltán ur 100. azas s z á z f o r i n o t u l t k e g y e s a d o m á n y o z n i . F o g a d j a e z e n n a g y l e l k ü a d o m á n y é r t a v e z e t e s ú n k a l t a t á l l ó g y e l e m e t a n e m e s k e l t ü a d a k o z ó l e g h á l a s a b b k ö s z ö n e t ű n k k i f e j e z é s e t . Debreczen, 1888 január 31. Huber József el- nök Szédlák József pénztárnok. „Ne vigy a kísértetbe.“ (Népszámú 3 felvonásban, Irta: Klárné Angyal Ilka. Előkészületben szinpadunkon.) Klárné, a jeles színésznő e legújabb mun- kájának hősnője fiatal menyecske, ki mint félgyermeleány halálból a rábeszelés folytán egy özvegy embernek lesz felesége, de szíve megszólalván, megtáborodik. Mielőtt el is bukne, egy szinten ő bele szerelmes de ál- tala elutasított legény nyomra viszi a férjét, ki beteg s győtrő elkeseredéssel ront a sze- relmes párra, mely találkozik van. A férj a falu színe elé vonsozja a me- nyecskét s ott gyalazza le. A fiatal asszony, a ki megtáborodásáért búcsánatot kér, de fölhívja a rettentő megszegyenést, melyet nem érdemelt meg, nem tud betegségében fo- kozottan indultos férjével megbékülni. A férj ki halálát érzi, testamentum utján akarja ne- jét — kit nevéből is megkíván fosztani — a szegénységbe visszalökni. Erről értesül a me- nyecske, de ellent tud állani a kísértőnek, egy vénsasszonynak, a ki a legény szószólója, alkalomcsinálója is volt s a ki most arra őz- tökéli a háborgó lelku asszonyt, hogy a csa- da- d o k t o r á l t a d o t t h e r b a t h e a b a k e v e r j e n e k b ő l e n d e k e t s e m e s z e k e l a f é r j e t . Az asszony ellentáll; de megjelenik ka- p a t o s f e j j e l a s z e r t e g y e z t e v é n y a s s z o n y i z g a t a s a é s a m e n y e c s k e k é t s e g y e s e t t h e z y e t e u g y f e l t u z e l i k , h o g y f e j s z e t t r a g a d a r o h a n a m á s i k s z o b á b a , l e i t ű n i a f é r j e t . E p i l l a n a t b a n j e l e n i k m e g a h o l d á l t a l m e g v i l á g i t v a a b e t e g e m b e r s z o b á j a n a k n y i t o t t a b l a k á n u g y i f e j , f é l i g f e h e r b e o l t ö z t ö t t l e á n y a l a k , a g y l o k s v i s z t a n t a n o r o d i k , a b e t e g f e l k é t á g y á b ó l s a k i s l e á n y r a b o r u l s i r v a . A z ő l e á n y a , a z e l s ő h á z a s s á g a b ó l , k i t a z ő r e g s z ű l é k n e v e l e n k , h o g y a p j a m á s o d i k h á z a s s á g a n a k f é l t e k e n y e s e g a l t a l d u l t b o l d o g t a l a n s á t n e l á s s a , s k i e g y e g y b á j o s e j j e l i j e l e n e t b e n s i n t e m e g l o p t a , a m o s t g y i l k o l n i k é r z e l e g y s z i v é t . A z a p a k i m e r ű l t e n , h a l v a l e r o k a d , l e á n y a m e l l e j e t e r d e l s i m á d k o z i k . A m á s i k s z o b á b a n m e g t ű r t o r e i m á l e g é n y , l e r o s k a t a m e n y e c s k e s m i n d e g y ű t t r e b e k i a k i s l e á n y n a l : n e v i g y m i n k e t a k i s é r t e t t e b e . A h a r m a d i k f e l v o n á s b a n a l e g é n y s a k i s l e á n y e g m á s é l e s z e n e k , a m e n y e c s k e ö n g y i l k o s s á g o t k i s é r t , d e m e g m e n t e t v é n , a b e t e g p o l ó a p a c z k á k s z e r t e t e b e l é p . E r s h e l y e z e t e k , j o l g o n d o l v a , j o l f o l l a i t v a . T o b b ö k o n o m i a v a i m e g i r v a é s e g y k i s s e s i m á b b a n j á t s z v a d ű t ű e r e j t e k a s z i n p a d r ó l . H o z z á h a r o m j o z u é g y e s z e g e s f i g u r a : e g y ő r e g e m b e r , e g y k i s l e á n y é s e g y c s o d a d o k t o r : e z e k a d a r a b n e m k ö z ö n s e g e s e r e n y e i . Ö k v e t e n e d d i g l e g t ű b b e t é r ő m u n k á j a K l á r n é n a k . Közöltük az előkészületben levő darab mesejét, a mint ezental is közölni fogjuk min- dig az előadandó darab két. Helyesen, mert a szindarabban csakis a naiv s a szenzációra szomjuhozó néző tartja fődolognak a mesét, levén egy drámanak fő- tartalma nem esemény, mint a regényben, ha- nem a cselekmény, a melyben érdekel az is, hogy játszóak el mozgó egyének. A már egy- szer látott drámát megnézzük másodsor, sőt többször is, ha pedig valamely szerep új kézbe került, oly hatást nyertünk, mintha e g e s z e n u j d a r a b o t l á t n á n k . A s z i n d a r a b e l ő r e e l m o n d o t t m e s e j e t t e á t e m e l i a n n a k é r d e k é t , k i v á n c s i v á t e s z , h o g y e z t , v a g y a z a j e l l e m e t , n e v e z e t e s e b b m o z z a n a t o t , h o g y a d j á k v i s s z a a s z i n p a d o n ? o p e r á k h o z m e g e p p e n n y o m a t o t t s z ö v e g k ö n y v e t a d n a k k i , m á s k é n t n e m s z e r e t n ö k m e g a z e l é n e k e l t m e s é t . SZEKESZTŐI POSTA A „Nagybánya és Vidéke“ teik szerkesztőségének. Közöltük megrövidezve az előlót, a mért olyan gyö- n g e c r i k e t t a l á t k i n y i r n i , m i n t a f e l p a n n o z o t t t a r c s a é s b ő g z a g o z á s a t i c i k k . B i z o n y o s a n n e m t e p a n t a t á s o k b a n m e g r o z s á d o s o t t r e g i o l n o k l e h e t e t t , h a n e m v a l a m i n y i k o r g o u j o l l é . DEBRECZENI SZÍNHÁZ. Holnap, szerdán, 1888. febr. 1-én: A kis mama. Már késő. A polgártárs. Feledős szerkesztő Gáspár Imre Kiadó Kutasai Imre

